

Νέλσον Μαντέλα

Καλλιόπη Ντέτσικα

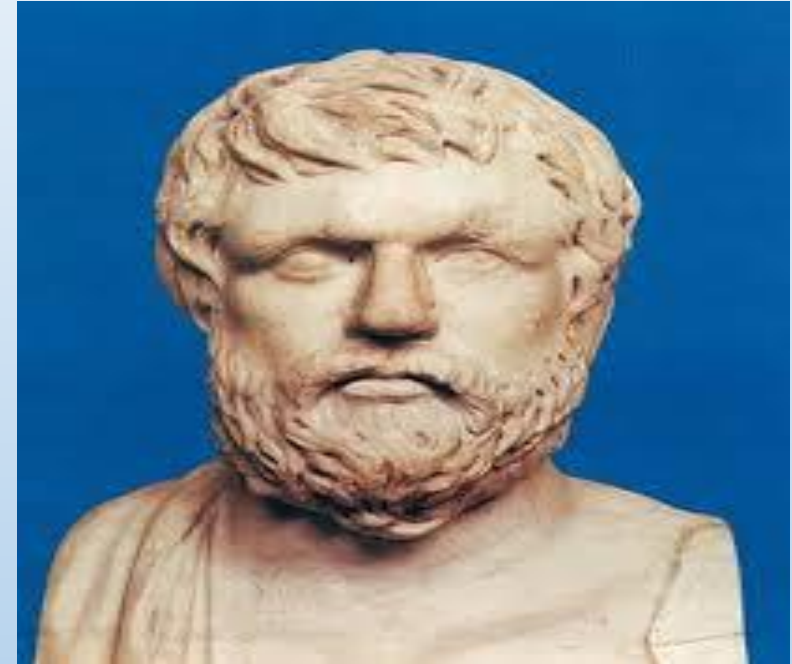
Α'3

Έργα στα Αρχαία: Ηγέτες

2014-15

Συγκλίνοντας τον Νέλσον Μαντέλα και τον Λύσανδρο να επισημαίνουμε αρκετές ομοιότητες ως προς τη στρατηγική τους. Και οι δυο ήταν αποφασιστικοί, τολμηροί και είχαν σπουδιά ηγετικά προσόντα. Και οι δυο ήταν φιλοδοξεί, είχαν εάν στόχο και προσπαθούσαν να τον πέτυχουν με κάθε τρόπο.

Ο Λύσανδρος επεδίωκε τη νίκη των Σπαρτιατών κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού πολέμου, την οποία με τολμη, αποφασιστικότητα, εξυπναδα, μυστικότητα, και διπλωματια καταφερε να πετυχει.

Απ την αλλη ο Νελσον Μαντελα αγωνιστηκε μεσα και εξω απο τη φυλακη για τα ανθρωπινα δικαιωματα, την ειρηνη, την ελευθερια και τη φυλετικη συμφιλιωση. Στοχος του ηταν ενας και μοναδικος, η απελευθερωση του λαου του.

Συγκρινοντας λοιπον αυτους τους δυο ηγετες που ανηκουν σε διαφορετικες εποχες, συμπεραινουμε οτι σε καθε εποχη υπαρχουν ανθρωποι με ηγετικα προσοντα, ανθρωποι που εχουν γεννηθει για να ηγουνται και εχουν το χαρισμα να πειθουν το λαο τους να τους ακολουθουν για να πετυχουν το κοινο τους στοχο, το κοινο τους οραμα. Ανθρωποι που

κανουν το αγωνα τους και οι οποιοι κρινονται στο περασμα του χρονου απο την ιδια την ιστορια.

Επιπλεον τα χαρακτηριστικα κάθε ικανου ηγετη είναι κοινα και ισχυουν ακομη και σημερα : εντιμοτητα, ειλικρινια, ακεραιοτητα, διορατικοτητα, αντικειμενικοτητα, ανιδιοτελεια είναι καποια από αυτά.

➤ Βιογραφικό

Ο Νέλσον Μαντέλα (Nelson Rolihlahla Mandel) γεννήθηκε στις 18 Ιουλίου του 1918.

Ήταν αγωνιστής της Νότιας Αφρικής και στη συνέχεια πολιτικός και ο πρώτος έγχρωμος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής (1994-1999). Από το 1998 μέχρι το 1999 διετέλεσε Πρόεδρος του Κινήματος των Αδεσμεύτων.

Στις 5 Δεκεμβρίου, ο Νέλσον Μαντέλα έφυγε από τη ζωή, σε ηλικία 95 ετών, ο πλανήτης έχασε μία από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες στην ιστορία. Πίσω του, άφησε την τεράστια κληρονομιά του, για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

➤ Ο άγωνας του Νέλσον Μαντέλα

Το 1944, μαζί με τον Όλιβερ Τάμπο και τον Γουόλτερ Σιζούλου, ίδρυσε τη νεολαία του Αφρικανικού Εθνικού Κογκρέσου, της οποίας ανέλαβε πρόεδρος το 1950. Με τον Τάμπο ίδρυσε και το πρώτο δικηγορικό γραφείο μαύρων της Νότιας Αφρικής, το 1952.

Το 1956 συνελήφθη με την κατηγορία της προδοσίας αλλά απαλλάχθηκε το 1961, την ίδια χρονιά που ίδρυσε και την οργάνωση «Λόγχη του Έθνους». Το 1962 συνελήφθη και πάλι και καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια καταναγκαστικά έργα επειδή είχε βγει παράνομα από τη χώρα και επειδή υποκινούσε τους μαύρους εργάτες να απεργήσουν. Ακολουθεί νέα δίκη, το 1963-4 και η καταδίκη του σε ισόβια κάθειρξη, μετά την ανακάλυψη του μυστικού αρχηγείου του ΑΕΚ όπου βρέθηκε το ημερολόγιό του μαζί με διάφορα έγγραφα για τη δράση των αντάρτικων ομάδων. Μετά από 27 χρόνια στις φυλακές, στις 11 Φεβρουαρίου 1990, ο Μαντέλα αποφυλακίστηκε, μία εβδομάδα αφότου ο πρόεδρος Φρεντερίκ ντε Κλερκ νομιμοποίησε το Αφρικανικό Εθνικό Κογκρέσο.

✓ «Καθώς περνούσα επιτέλους αυτές τις πύλες, αισθανόμου ότι, έστω και στα 71 μου η ζωή μου ξεκινούσε ξανά. Οι 10.000 ημέρες στη φυλακή είχαν επιτέλους τελειώσει», είχε γράψει ο ίδιος για την ημέρα που αποφυλακίστηκε.

Την ίδια χρονιά εξελέγη αντιπρόεδρος του ΑΕΚ και την αμέσως επόμενη ανέλαβε την προεδρία στη θέση του Όλιβερ Τάμπο. Μετά το δημοψήφισμα του 1992 για την κατάργηση του απαρτχάιντ, όπου, αν και συμμετείχαν μόνο οι λευκοί κάτοικοι της Νότιας Αφρικής, εγκρίθηκε με ποσοστό 68,7%, η χώρα οδεύει προς τις πρώτες πολυφυλετικές εκλογές, στις 27 Απριλίου 1994. Το ΑΕΚ πέτυχε σαρωτική νίκη, με ποσοστό 62,65% και 252 έδρες στο 400μελές κοινοβούλιο της χώρας και ο Μαντέλα ανέλαβε πρόεδρος της χώρας σε μια πανηγυρική τελετή, παρουσία πολλών πολιτικών ηγετών απ' όλο τον κόσμο.

Όσο ήταν ακόμη κρατούμενος, το 1988, το Ευρωκοινοβούλιο του είχε απονεμίσει το βραβείο Ζαχάροφ «για την ελευθερία του πνεύματος» ενώ το 1992 τιμήθηκε με το τουρκικό βραβείο «Κεμάλ Ατατούρκ», αλλά αρχικά αρνήθηκε να το παραλάβει, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία και το δέχτηκε μόνο το 1999.

Το 1998 είχε τιμηθεί από τον τότε πρόεδρο των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον με το χρυσό μετάλλιο (την ανώτατη διάκριση) του Κογκρέσου ενώ το 2006 η Διεθνής Αμνηστία τον ανακήρυξε «Πρεσβευτή της Συνείδησης», την υψηλότερη διάκρισή της.

Ο Νέλσον Ρολιλάγια Μαντέλα, ο πρώτος μαύρος πρόεδρος της Νότιας Αφρικής, ή «Μαντίμπα», όπως τον αποκαλούσαν χαϊδευτικά, από το όνομα της φυλής του, ο άνθρωπος που πολέμησε με όλες τις δυνάμεις του το καθεστώς του απαρτχάιντ και οδήγησε τη χώρα του σε μια πολυφυλετική δημοκρατία

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ

Ο Λύσανδρος παρουσιάζεται ως ένας ικανός και δραστήριος Σπαρτιάτης ναύαρχος. Χαρακτηρίζεται από ισχυρή θέληση και μοναδική προσήλωση. Από την αρχή των προετοιμασιών αφοσιώνεται στον στόλο του όπου βρίσκεται στην περιοχή της Λαμψάκου. Αρχικά, θα θέλαμε να τονίσουμε την ερευνητικότητα του Λυσάνδρου, καθώς από την αρχή και για μεγάλο χρονικό διάστημα αρκείται στο να διερευνά επί τέσσερις συνεχόμενες ημέρες τις κινήσεις των Αθηναίων στους Αιγός ποταμούς, για αν επιτεθεί προφανώς και κατά τη συνήθειά του αιφνιδιαστικά. Επομένως, συμπεραίνουμε πως εκτός από διερευνητικός είναι και αιφνιδιαστικός.

Ένα επιπλέον χαρακτηριστικό γνώρισμά του είναι η υπομονετικότητα του, αφού βλέπουμε πως ποτέ δεν επιτίθεται άμεσα, αλλά ερευνά τον τόπο δράσης των αντιπάλων του και με τη σειρά του δρα όταν εκείνος θεωρήσει τη στιγμή κατάλληλη (ακόμα και μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα). Αυτό φανερώνει κι ένα στοιχείο της εξυπνάδας και

της 'πονηριάς' του, γι' αυτό και θα μπορούσαμε ίσως να τον χαρακτηρίσουμε και δόλιο. Επιπρόσθετα, αν και περιττό να αναφέρουμε καθώς είναι άκρως φανερό, ο Λύσανδρος διακατέχεται από το γνώρισμα του καλού και έμπειρου στρατηγού. Αυτό μπορούμε να το διαπιστώσουμε και από την αποστολή πλοιαρίων με απώτερο σκοπό την κατασκοπία των αντίπαλων πλοιαρίων του Αθηναϊκού στόλου, κάτι που οι Αθηναίοι δεν είχαν επιχειρήσει. Επιπλέον, το γεγονός ότι μετά την αιφνιδιαστική του επίθεση, καταφέρνει και κυριεύει 170 από τα 180 αντίπαλα πλοία, αριθμός φανερά μεγάλος, δείχνει την αποτελεσματικότητα των άριστα οργανωμένων σχεδίων του. Με λίγα λόγια, χάρη στην εξυπνάδα και την εμπειρία του, συλλαμβάνει, σαν ψάρια στα δίχτυα, αλλά στη στεριά, σχεδόν ολόκληρο τον αντίπαλο στόλο. Μετά την μεταφορά πλοίων αιχμαλώτων και άλλων πολεμικών λαφύρων στη Λάμψακο και την ενημέρωση της Σπάρτης για το θρίαμβο με τον πειρατή Θεόπομπο από τη Μίλητο, ο Λύσανδρος θέλοντας να οργανώσει άμεσα την κατάσταση,

συγκαλεί σε έκτακτο πολεμικό συμβούλιο τους συμμάχους του, στο οποίο καταδικάζει τους Αθηναίους για παρελθοντικές αλλά και μέλλουσες πράξεις σε περίπτωση που θα νικούσαν. Είναι σημαντικό να τονίσουμε πως η απόφαση του Λυσάνδρου για αποστολή των πλοίων και των αιχμαλώτων στη Λάμψακο ήταν απόλυτα ορθή, καθώς στην περιοχή αυτή βρισκόταν το ορμητήριό του, άρα ελεγχόμενη από αυτόν περιοχή και επομένως ασφαλής για τα λάφυρα. Αυτό τον καθιστά ιδιαίτερα συγκροτημένο και εύστροφο. Επιπλέον από αυτό το γεγονός παρατηρούμε πως, παρά την επιτυχία του και την σχεδόν ολοκληρωτική συντριβή του Αθηναϊκού στόλου, δεν έχει επαναπαυθεί στην νίκη του, αλλά προσπαθεί με κάθε τρόπο να τη διατηρήσει και δεν θέλει σε καμία περίπτωση να θέσει σε κίνδυνο τα λάφυρά του. Συνεχίζοντας τις κινήσεις του, στο συμβούλιο που έχει συγκαλέσει, δίνει ρητή εντολή να εκτελεστούν οι 3.000 Αθηναίοι αιχμάλωτοι.

Αυτή του η απόφαση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από πολλούς ως άκρως ορθή και αναμενόμενη καθώς αν το συλλογιστούμε βαθύτερα, συμπεραίνουμε πως στην ενέργειά του προσδίδονται δικαιολογητικά, αφού οι Αθηναίοι είχαν παραβεί τους άγραφους νόμους του πολέμου, πράξη εξοργιστική. Στην πραγματικότητα όμως τους αντιμετώπισε με πρωτοφανή σκληρότητα, παραβιάζοντας το ανθρώπινο δίκαιο με το να καταδικάσει σε θάνατο 3.000 ψυχές, αλλά και προσβάλλοντας το Θείο με το να αφήσει άταφους τους νεκρούς, πράξη ανόσια κι ανίερη, για την οποία καταδικάστηκαν σε θάνατο οι 6 στρατηγοί που ναυμάχησαν και νίκησαν στις Αργινούσες.

Κλείνοντας την παρουσίαση των γνωρισμάτων της λαμπρής αυτής προσωπικότητας του Λυσάνδρου, συμπεραίνουμε πως η πλήρης επιτυχία του σχεδίου του οφείλεται στην ικανότητά του να καταστρώνει πολεμικά σχέδια και να τηρεί άκρα μυστικότητα γύρω από αυτά μέχρι τη στιγμή της εφαρμογής τους με τη στρατηγική του αιφνιδιασμού κι έπειτα χάρη στο πλήρες δίκτυο κατασκοπείας που είχε οργανώσει με ταχυκίνητες κατασκοπευτικές ομάδες, πειθαρχημένες και πρόθυμες να εκτελέσουν με θρησκευτική ευλάβεια τις εντολές του .